

[Camre]

ikke ind over for de grupper, som gik fri af regeringens skrappe indkomtpolitiske indgreb i foråret, og som derfor har kunnet øge deres forbrug voldsomt. De stigende overskud i erhvervslivet går fri igen. De med virkelig store indkomster rammes ikke. Importen af store Mercedes- og BMW-privatvogne kan fortsætte ligesom andre luksusvarer. Det er disse grupper, hvis privatforbrug har ødelagt betalingsbalancen, og det er dem, regeringen igen freder.

Afgifterne på energi rammer bredt: på lys, varme og transport, for pensionister, mennesker på bistandshjælp, ledige og almindelige lønmodtagere, hvis realløn er faldet. Derfor fremsætter vi et forslag om at give pensionisterne og bistandsmodtagerne kompensation for de stigende energiudgifter.

Nedskæringerne på byggeaktiviteten skaber ny ledighed i byggesektoren, som netop var ved at komme sig efter den internationale krises dystre virkninger i 1970'erne og i begyndelsen af 1980'erne, og de øvrige offentlige nedskæringer vil igen ramme de svage grupper, som især er afhængige af den offentlige indsats.

Og hvad skal så hele denne straffeekspedition mod den almindelige befolkning til? Betalingsbalancen bliver ikke reddet, og statsgælden vil også i 1986 sætte ny rekord. Nærmest tragikomisk bliver det, når så regeringen fortsat påstår, at dens politik vil føre til ligevægt på betalingsbalancen i 1988. Hovedformålet synes klart at være et nyt pres nedad på lønnen og nye, uretfærdige omfordelinger til gavn for et mindretal.

Jeg skal kort redegøre for, hvad socialdemokratiet ville gøre i denne situation, idet jeg skal understrege, at det ikke er vores opgave at yde katastrofehjælp til den borgerlige regering eller at rette op på en politik, som vi hverken har lod eller del i. Men da regeringens hjælpeløse og perspektivløse politik bærer tydelige tegn på, at regeringen er kørt fast og snart må give op, finder vi, at vi bør give danskerne besked om, hvad vi vil gøre, når denne regering falder.

Det er vigtigt at slå fast, at lappeløsninger som den, der fremlægges af regeringen her, ikke løser Danmarks fundamentale økonomiske problemer. Disse problemer hænger tæt sammen. Det første er, at opsparingen er alt for lille, det andet, at vores eksport i alt for høj grad består af varer med for lav teknolo-

gibaggrund fremstillet af arbejdskraft med kort uddannelse, og det tredje er, at uddannelseskapaciteten er for lille og forkert sammensat.

For lille opsparing, for lave investeringer, for lavt teknologiniveau betyder for lille konkurrencedygtig produktion. For lavt teknologiniveau i eksporten gør den sårbar i konkurrencen, for lille forskning, for lille uddannelseskapacitet og for meget arbejdskraft med kort uddannelse betyder dels ledighed, dels kapacitetsproblemer og hindrer dels udnyttelsen af investeringer i ny teknologi.

Jeg skal derfor kort sammenfatte vores politik i 6 punkter. Opsparingen og investeringerne skal kraftigt op. Ikke ved regeringens metode, som består i at gøre de rige rigere og håbe på deres øgede opsparing, men ved at give lønmodtagerne medansvar for og medindflydelse på investeringspolitikken gennem overskudsdeling og pensionsopsparing, jfr. LOs oplæg.

For det andet: overskudsforøgelserne hos de selvstændige må ikke udbetales til forbrug, men skal investeres i nye arbejdspladser.

For det tredje: adgangen til lånefinansieret forbrug skal styre den økonomiske situations muligheder.

For det fjerde: adgangen til frit at optage finanslån i udlandet samt at foretage spekulationsprægede pengeoverførsler ud og ind af landet skal standses.

For det femte: uddannelses- og forskningsindsatsen skal udbygges, så flaskehalsproblemerne i uddannelsesapparatet og på arbejdsmarkedet fjernes. Alle grupper med utilstrækkelig og forældet uddannelse skal have mulighed for at forny og udbygge deres viden og kunnen.

For det sjette: erhvervspolitikken skal udbygges, samarbejdet mellem forskning og erhvervslivet skal øges, og teknologien skal bruges til at udvikle avancerede, sunde, forureningsfri produkter og produktionsprocesser, som skaber grundlag for en konkurrencedygtig eksport.

Alle disse helt fundamentale ting, som er afgørende for at løse ubalancen i Danmarks økonomi, vil regeringen ikke for alvor røre, fordi en ny økonomisk struktur strider imod regeringens ideologi, og det fortæller ikke så lidt om det radikale venstres mangel på perspektiver, at det sjokker med på at sikre gen-